

Αρχιμ. Δανιήλ Αεράκης: “Το μαρτύριο γεννιέται από την ομολογία”

/ [Ενορίες](#)

Ομιλία με θέμα «Χρυσόστομος και μάρτυρες», πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Αεράκης, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Νικαίας, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 3 Νοεμβρίου.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισα

Η ομιλία μεταδόθηκε από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του [«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube](#).

Ο π. Δανιήλ Αεράκης μεταξύ άλλων τόνισε:

«Το εισιτήριο για την βασιλεία των ουρανών, το κατακτούν οι άγιοι. Και από όλους

τους αγίους, ασφαλέστερα οι μάρτυρες. Και ξεναγός στο χώρο των μαρτύρων, ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο μάρτυρας επίσκοπος της εξορίας και των βασανιστηρίων.

Ο Χρυσόστομος ήταν μάρτυρας και του λόγου και του αίματος. Έδωσε τη μαρτυρία του με το χρυσό του στόμα. Αλλά και στόλισε την Εκκλησία με τα ματωμένα του παράσημα.

Η μαρτυρία του Ευαγγελίου είναι ομολογία μπροστά σε όλο τον κόσμο και απαιτεί θάρρος. Η μαρτυρία της ερμηνείας του Ευαγγελίου είναι θεολογική ομολογία και απαιτεί, εκτός από θάρρος, και πολύ κόπο. Η μαρτυρία του ζωντανού κηρύγματος είναι εποικοδομητική ομολογία, που απαιτεί και θάρρος και κόπο και αγάπη στους ανθρώπους.

Στοιχίζει και η μαρτυρία με το στόμα και με την γραφίδα. Και ήταν σπουδαιότατος και σε αυτού του είδους την μαρτυρία, ο κήρυκας Χρυσόστομος. Αλλά η μαρτυρία του λόγου, στοιχίζει κόπο, θέσεις, διωγμούς, ονειδισμούς, δεν στοιχίζει όμως πάντοτε αίμα.

Άλλο όμως κόπος και προσφορά και αγάπη της ομολογίας, και άλλο η θυσία του αίματος, η προσφορά της ζωής, τα βασανιστήρια του μαρτυρίου.

Το μαρτύριο γεννιέται από την ομολογία. Η ομολογία μπροστά στους ανθρώπους, μπροστά σε εχθρούς και δημίους, οδηγεί και σε μαρτύριο.

Δεν καταλήγει πάντοτε η ομολογία σε μαρτύριο σωματικό. Γι' αυτό άλλωστε έχουμε και την τάξη των απλών ομολογητών. Αλλά οι άγιοι της μαρτυρικής Εκκλησίας, όταν ξεκινούν με θαρραλέα ομολογία, είναι σίγουροι ότι τους περιμένει το μαρτύριο. Δεν ομολογούν ακίνδυνα. Δεν ανήκουν στον ακίνδυνο χριστιανισμό, αλλά ανήκουν στον επικίνδυνο χριστιανισμό.

Το ήξεραν αυτό οι Απόστολοι. Η Διαθήκη του Χριστού, είναι Καινή και κόκκινη. Δεν αφήνει ο Χριστός κληρονομιά θρόνους, κοσμικές τιμές και μεγαλοπρεπείς εμφανίσεις. Αφήνει κληρονομιά τον ματωμένο Σταυρό Του.

Ένας αρχηγός, που το μόνο που υπόσχεται στους δικούς του είναι σταυρός, διωγμοί, μαρτύριο, βασανιστήρια, δεν μπορεί παρά να είναι αληθινά Θεός. Μόνο Θεός όπως ο Ιησούς Χριστός.

Πείθει προς το μαρτύριο, το εμπνέει και η αγάπη Του γίνεται μαρτύριο. Ενισχύει στο μαρτύριο γιατί μόνος ο άνθρωπος, δεν διαθέτει δυνάμεις να υποστεί, με χαρά μάλιστα, οδυνηρό μαρτύριο.

Προσφέρει το ειδικό χάρισμα που λέγεται μαρτύριο. Όλα τα χαρίσματα δεν σώζουν αυτούς που τα έχουν, αν δεν διαθέτουν το χάρισμα της αρετής και του μαρτυρίου. Μόνο ο Θεός βραβεύει το μαρτύριο, όχι με κάποια υστεροφημία, αλλά με «στέφανον δόξης ζωής αιωνίου».

Ο Χριστός δεν είναι μόνο Θεός, είναι και άνθρωπος. Και ακριβώς γι' αυτό έγινε άνθρωπος, παρατήρησε ο π. Δανιήλ, για να καταστεί πρωτομάρτυρας του αίματος και να φανεί πρωτομάρτυρας στο ικρίωμα του Σταυρού.

Ο ιερός Χρυσόστομος παρουσιάζει το πρότυπο του μαρτυρίου, το θύμα και δράστη συγχρόνως της αγάπης, που «έπαθεν υπέρ ημών». Ο Χρυσόστομος ήταν μιμητής των μαρτύρων, γι' αυτό και όταν τους εγκωμιάζει, επαναλάμβανε ότι, τιμή μάρτυρος, μίμηση μάρτυρος.

Θαυμάζει το ατρόμητο του μάρτυρα, θαυμάζει τους μάρτυρες που είναι τα πιο λαμπρά αστέρια του ουράνιου στερεώματος. Ο ίδιος ζούσε καθημερινά με το απόκριμα του θανάτου. Είχε την πρόθεση να πεθάνει, να δώσει και την ζωή του στον Σταυρό του Χριστού και στην Ανάσταση Του.

Απαράμιλλος καυτηριαστής των πλουσίων και διεφθαρμένων, απαράμιλλος εγκωμιαστής των αγίων και μάλιστα των μαρτύρων. Θαυμάζει τους μάρτυρες και περισσότερο τις γυναίκες, που είχαν ανδρείο φρόνημα. Θαυμάζει ακόμα το χαρούμενο ύφος με το οποίο βάδιζαν προς το μαρτύριο οι αληθινοί χριστιανοί, αγαλλόμενοι και σκιρτώντες.

Μεγάλη σημασία δίνει ο ιερός Χρυσόστομος, όχι τόσο στο τι υπέστησαν οι άγιοι μάρτυρες, αλλά για Ποιόν τα υπέστησαν. Αγαπάμε τους μάρτυρες γιατί αγάπησαν τον Χριστό και θυσιάστηκαν για το άγιο όνομα Του.

Οι μάρτυρες αποτελούν ακλόνητο επιχείρημα ότι ο Χριστός είναι Θεός και το Ευαγγέλιο Του, η μοναδική απόλυτη αλήθεια. Γιατί για ένα ψέμα, ποιος θυσιάζεται;

Αγαπούν το Νυμφίο Χριστό οι άγιοι μάρτυρες, η ψυχή τους είναι νύμφη Εκείνου. Και οι ερωτευμένοι με τον θείο έρωτα μάρτυρες, πρόσφεραν ως προίκα στο θείο Νυμφίο, το αίμα τους.

Θαυμάζει ακόμη ο άγιος ξεχωριστά τον Απόστολο Παύλο, κυρίως για την αγάπη του στον Χριστό και σε όλους τους αδελφούς».

Ο π. Δανιήλ, έκλεισε τον λόγο του καταλήγοντας:

«Ο ιερός Χρυσόστομος μερίμνησε και για τον λαό και για τους πρεσβυτέρους, να λειτουργούν σωστά, με καθαρή ψυχή.

Ήταν ο διάκονος της καθόλου Εκκλησίας, το στόμα της σοφίας, ο ρήτορας της Εκκλησίας, ο ερμηνευτής των Γραφών, το αηδόνι του άμβωνος, ο αγωνιστής της αρετής, ο καθαρός και ακηλίδωτος, ο διωγμένος και συκοφαντημένος, ο συρόμενος στις πέτρες της εξορίας, ο σκελετωμένος από τα μαρτύρια, ο αγόγγυστος μάρτυρας, ο ανεπανάληπτος Χρυσόστομος.»